

Svakt skuterkompromiss

Etter å ha blitt sterkt presset av opposisjonen, og delvis også av egne stortingsrepresentanter, har den rødgrønne regjeringen endelig landet sin innstilling til ny lov om motorferdsel. Kompromisset er svakt, og langt fra prinsipielt. Det ville vært riktig å overlate styringen med skuterbruk til kommunene. Det store spørsmålet nå er imidlertid om regjeringens kompromiss er godt nok for å unngå en pinlig ydmykelse i Stortinget.

Fredag 8. mars meldte enkeltrepresentanter fra Senterpartiets stortingsgruppe i Nationen at de kunne tenke seg å stemme for Høyres forslag om ny lov om motorferdsel. Irene Lange Nordahl gikk lengst. Hun sa da at hun ville stemme for opposisjonens forslag, «dersom miljøvernministeren ikke legger fram

et forslag om at kommunene skal få styre motorferdselen».

Regjeringen gikk til slutt inn for å myke opp adgangen til å kjøre med snøskuter. 40 kommuner skal kunne åpne for forsøksordninger med både fornøyleskjøring og safari. Kommuner i såkalte distriktpolitiske virkeområder skal få lov til å søke om å bli forsøkskommune. I tillegg får grensekommuner anledning til å etablere tilførselsøyper til nettet av snøskuterøyper i Sverige og Finland.

Sps nestleder og landbruksminister Trygve Slagsvold Vedum mener distriktenes interesser er ivaretatt gjennom at det er kommuner i distriktpolitiske virkeområder som kan søke om å være del av den utvidede forsøksordningen. Han kaller kompromisset «norsk politikk på sitt beste».

Oppsummert

Kompromiss
1 I forrige uke la regjeringen fram sitt forslag til ny lov om motorferdsel.

Forsøksordning
2 Regjeringen utvider forsøksordningen som åtte kommuner har deltatt i.

Ydmykes likevel?
3 Irene Lange Nordahl er klokkeklar på at kompromisset ikke er godt nok, og vil fortsatt stemme med opposisjonen.

Det er en overdrivelse få Sp-velgere vil kjøpe. Hos dem slår nok Sandra Borchs rett fra levra-reaksjon bedre an: «Tvunget i kne». Irene Lange Nordahl vil ikke ned i knestående: «Jeg står for det jeg har sagt. Det handler om lokal sjølråderett. Kompromisset er ikke godt nok, og jeg vil stemme med opposisjonen», lover Nordahl.

I dagens storting har regjeringens partiene 86 representanter, opposisjonen 83. Skuterkompromisset kan glippe dersom bare én annen representant enn Nordahl stemmer for opposisjonens forslag. Det er regjeringens partiene fullt klar over. Partipisken tas nok fram om nødvendig. Uansett vil kompromisset smerte Sp. Særlig Frp vil bruke skutersaken for alt den er verdt overfor frustrerte distriktsvelgere.

SAGT

av andre

På vei opp?: Audun Lysbakken og SV. FOTO: NTB SCANPIX

Tru og samling

* «SV-landsmøtet vart dominert av ei sterk tru på at SV skal karre seg over sperregrensa, og jamvel at dei raudgrøne kan vinne valet til hausten. Kanskje er dette uttrykk for manglande kriseforståing og utopisk sosialisme blant SV-troppane. Men på den andre sida: Utan tru og samling vil SV tape slaget.»

Kjell-Erik Kalseth i Klassekampen.

Begge veier

* «Vi vet at vi må skape for å dele. Men vi må faktisk også dele for å skape.»

SV-leder Audun Lysbakken på helgens landsmøte.

70-talls-SV

* «Etter landsmøtet leder Audun Lysbakken et parti som ligner mer på 70- og 80-tallets SV.»

Bergens Tidende på lederplass.

Dogmatisk

* «Etter dette SV-landsmøtet er det grunn til å stanse ved at en så vidt autoritær og dogmatisk debattform i etiske saker ble gjennomført i et parti som betrakter seg som antiautoritært. Vi skal ikke spekulere i hva det betyr, men det skal være nevnt.»

Vårt Land på lederplass.

Kanten av stupet

* «SV avsluttet i går sitt landsmøte. Partiet står samlet og lutret på kanten av stupet et halvt år før valget.»

Aftenposten på lederplass.

Normalitet

* «Nå er vi på vei tilbake til normaltstanden i Norge: gode valg for SV, og så skal Rosenborg vinne serien.»

Snorre Valen, Sør-Trøndelag, på landsmøtet.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Norsk ull er norsk gull?

DAGENS GJEST

Er norsk ull i ferd med å bli bare tull? Det kan se slemt ut.

Det var i fjorårets siste nummer av bladet Norsk Husflid at norsk ull ble satt under lupen. Ikke bare skorter det på kvaliteten, men produksjonen går nedover og tekstilprodusentene går utenlands etter råvarer. I stedet ender ulla som vegg-til-vegg tepper hos bleke og forfrosne engelskmenn. Sagt i klartekst: Norsk ull er ikke hva den en gang var.

Sauen er et av våre eldste husdyr og i arkeologiske funn er den dokumentert mer enn 9000 år tilbake. Stort sett er det beinrester vi finner, og derfor var det en sensasjon da arkeologer fra Oppland fylkeskommune og Kulturhistorisk museum i Oslo sommeren 2011 kom over en leir- og lagringsplass for reinjegere ved Lomseggen i Breheimen nasjonalpark. Til å begynne med trodde man funnet stammet fra vikingtid, men da C14-datering av en langermet mannskjortel forelå, viste den seg å stamme fra 300-tallet. Det gjorde den til Norges eldste klesplagg.

Arkeologiske funn kan i menig-

manns øyne ofte oppleves som sørgelige saker. Det er rustent jern, knust keramikk, fragmentert skinn og skjøre lapper av tekstil. Funnet av mannskjortelen vakte dermed oppsikt, ikke bare her hjemme, men også internasjonalt. Interessant er det å lese tekstilkonservator Marianne Vedelers beskrivelse av kjortelen i Aftenposten. Visst var den velbrukt, slitt og lappet og slik sett fortalte om tekstilers verdi og status for 1700 år siden, men like viktig var hennes objektive beskrivelse av kjortelen som et stykke tekstilhåndverk: «et typisk bruksplagg, laget av ull og vevd med såkalt diamantkyperteknikk, som er relativt avansert og som skaper et mønster som ligner små diamanter.» Opprinnelig hadde den nok hatt ulike farger, enten som følge av plantefarging eller fordi man hadde benyttet ull i flere nyanser.

Men den tradisjonen som får forskerne til å flokke seg rundt en gammel kjortel, som skaper kø i museet og overskrifter i media, engasjerer ikke politikere. Mens vi har hatt verdiskapingsprogrammer for tre, mat og kulturminner, er den norske ulla og den norske tekstiltradisjonen mer eller mindre overlatt til seg selv og tilfeldighetene. Magre 20 prosent

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

IKKE HVA DEN VAR

«Ikke bare skorter det på kvaliteten, men produksjonen går nedover og tekstilprodusentene går utenlands etter råvarer.»

av dagens ullproduksjon går til tekstilindustrien. Resten havner i gulvteppene. Marit Jacobsen i Norges Husflidslag uttalte nylig til avisen Vårt Land at dersom utviklingen fortsetter, vil norske bunader i framtiden bli sydd av importert ullstoff. Ull handler med andre ord også om politikk.

Og da er vi antakelig ved sakens kjerne. Det er for langt mellom folkevalgte som har kunnskap om hvilke verdier tekstilarven representerer. Som snakker varmt om innovasjon, om satsing på norsk ull, på kvalitetsheving av råvarene og kompetanseheving. Som ser mulighetene som ligger i en årtusengammel tradisjon og som vil prioritere tiltak som kan kompensere for lave priser på verdensmarkedet og gi produsentene levelige vilkår.

«Det er politikerne som må prioritere betingelsene for å kunne ta vare på ulla, sier direktør Arnstein Digernes ved Rauma Ullvarefabrikk. Heller ikke husflidskonsulent Magnhild Tallerås i Hedmark nøler med å påpeke hvor skoen trykker: «For bonden er ulla bare merarbeid. Norske bønder avler på gode lammeegenskaper og kjøttet. Det fører til at ulla blir forringet.» Er norsk ull snart en saga blott?